

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงใส่ลูกปัดไว้ในปาก นั่นคือ ทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมแห่งความสงบของลูก แล้วมายาก็จะไม่อาจทำสิ่งใดได้
- คำถาม:** ชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา เหตุใดผู้อื่นจึงไม่อาจเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้
- คำตอบ:** เพราะชีพบาบาเท่านั้นที่ไม่มีความอยากปรารถนาให้กับตัวท่านเอง ท่านมาเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ท่านปลดปล่อยลูกออกจากการตกเป็นทาสของมายา ท่านทำให้ลูกทุกคนเป็นนายสมุทรแห่งความรู้เหมือนกับตัวท่านเอง ท่านเติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยอณูมณีแห่งความรู้ ผู้อื่นไม่อาจเป็นผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนได้เหมือนกับท่าน เหตุนี้เอง ชีพบาบาผู้เดียวนี้เท่านั้นจึงถูกเรียกว่า เจ้าผู้ไร้เดียงสา
- เพลง:** ไม่มีผู้ใดพิเศษสุดเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ คำสรรเสริญนี้ร้องเกี่ยวกับผู้ที่เคยอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเคยเป็นเช่นนี้ เพลงนี้กล่าวถึงทุกคนที่อยู่ที่นี่ในเวลานี้ พวกเขาเป็นเช่นนี้ อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่อยู่จากไปแล้ว ลูกจะพูดว่า พวกเขาเคยเป็นเช่นนี้ แน่แน่นอนว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลงสรรเสริญพ่อสูงสุด มิฉะนั้นแล้ว เหตุใดจึงมีการร้องเพลงสรรเสริญเล่า เวลานี้ท่านอยู่ที่นี่ในทางปฏิบัติ พระเจ้าของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหลายนั่นคือ ผู้เดียว ท่านเป็นนักมายากลที่ปกป้องผู้ศรัทธา และประทานการหลุดพ้นในชีวิตรให้แก่พวกเขา มีการจดจำกันว่า ท่านคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตรให้แก่ทุกคน เวลานี้ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตร มนุษย์ที่อยู่ในความหลากหลายของทุกศาสนาที่ต่างลำดับกันไปในนั้นจะได้รับการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตรอย่างแน่นอน แล้วพวกเขาจะลงมาต่างลำดับกันไปในสภาพที่สโตประธานของตนเอง เหล่าเทพจะมาก่อน แล้วต่อมาเป็นนักรบและพ่อค้า แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะเปลี่ยนวงศ์สกุล คำสรรเสริญจะร้องให้แก่ผู้ที่แสดงการกระทำที่ดีเมื่อตอนที่มิชีวิตรอยู่ คำสรรเสริญเช่นนั้นจะคงอยู่เพียงชั่วคราเท่านั้น เพราะลูกรู้ว่าการทำลายล้างนั้นอยู่ใกล้แค่เอื้อม ผู้ที่มาในตอนต้นจะได้รับการสรรเสริญมากที่สุด ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นกราบไหว้บูชาชีพบาบาได้เริ่มขึ้นมาก่อน เพราะท่านอยู่ที่นี่ในเวลานี้ ต่อมาท่านจึงได้รับการสรรเสริญและกราบไหว้บูชาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีการกราบไหว้บูชาในยุคทอง พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่า เคยมีสิ่งใดก่อนหน้านั้น หรือหลังจากยุคทองก็จะมียุคเงิน ลูกต้องใช้สติปัญญาเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นพร้อมกับยุคทองแดง ลูกๆ ที่สติปัญญาจดจำความรู้จะเข้าใจสิ่งนี้ได้ชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาทุกคนคือ นกแก้ว บางคนจดจำความรู้นี้ได้ดีมาก ในขณะที่บางคนกลับไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเป็นเหมือนนกพิราบ นกแก้วจะถูกสอนให้พูดตามซ้ำๆ นกพิราบไม่อาจเรียนรู้สิ่งใดได้ มีนกพิราบที่อัมมถ นกพิราบเพียงแค่ส่งสาสน์ นกแก้วจะพูดตามสิ่งที่มันได้ยิน นกพิราบพูดตามไม่ได้ ที่นี้เช่นกันผู้ที่ไม่อาจพูดซ้ำสิ่งที่ได้ยินได้นั้นถูกเรียกว่า นกพิราบ ตามเวลาปัจจุบันแล้ว มีนกแก้วที่เป็นมนุษย์ และนกพิราบที่เป็นมนุษย์ สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนพูดกันในเวลานี้ทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ พ่อคือ รูปและบาฮาน บาบาอธิบายว่า ท่านไม่ได้มีรูปแบบที่ใหญ่โต หากใครถามว่า รูปแบบของชีพบาบาคืออะไร ลูกควรอธิบายว่า รูปแบบของชีพบาบาเป็นเช่นเดียวกับรูปแบบของดวงวิญญาณ พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆ ของท่านก็เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กหรือใหญ่กว่าพ่อ ท่านคือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือ ผู้ที่อธิบายให้แก่เรา ชื่อของท่านคือ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านคือ เจ้าผู้ไร้เดียงสาอย่างยิ่ง ท่านไม่มีความปรารถนาใดให้กับตนเอง ไม่แม้กระทั่งเปลือกหอย ลูกมีศรัทธาว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอธิบายให้แก่เราผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณจะพูดไม่ได้หากไม่มีอวัยวะ พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายด้วยตัวท่านเอง แม้แต่ผู้คนก็พูดว่า พระเจ้ามา นั่นคือ นันดิกันของท่าน (พาหนะที่เป็นวัวซึ่งได้รับการบูชา) พวกเขาแสดงให้เห็นว่า แต่นั่นก็ไม่อาจที่จะเป็นสัตว์ไปได้ ไม่ใช่ที่ท่านกระโดดขึ้นหลังวัว พวกเขาพูดถึงบัคกีราช พาหนะที่โชคดี แต่ไม่มีผู้ใดรู้ว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาอย่างไร แน่แน่นอนว่าท่านต้องเคยมาเพื่อเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ เหตุนี้เองท่านจึงได้รับการสรรเสริญ ชีพบาบาได้รับการกราบไหว้บูชาก่อนจริงๆ แล้ว คำสรรเสริญที่แท้จริงอันดับหนึ่งนั้นเป็นของท่าน เวลานี้พวกเขาสรรเสริญแม้แต่แมว สุนัขและสิ่งอื่นๆ พวกเขาสร้างนันดิกันขึ้นมา พวกเขาไปทุกแห่งกับวัว เวลานี้ชีพบาบาเข้ามาในนันดิกันตัวนี้ และให้ความรู้แก่ลูกๆ ท่านกำลังให้น้ำนมแห่งความรู้แก่ลูกๆ คำสรรเสริญของท่านนั้นยิ่งใหญ่ พระเจ้าคือ เจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้ที่เติมเต็มอารมณ์ของทุกคน พวกเขาไม่ได้พูดต่อหน้าชีวาว่า “จงเติมเต็มอารมณ์ของพวกเราด้วยเถิด”! เพราะพวกเขาเข้าใจว่า ท่านไร้ตัวตน พวกเขานำอารมณ์ไปไว้เบื้องหน้าขางก้าเพื่อที่ขางก้าจะได้เติมเต็มอารมณ์นั้น พวกเขาไม่ได้ไปหาวิษณุ หรือบราห์มา พวกเขาไปหาขางก้า เพราะพวกเขาได้รวมชีวากับขางก้าไว้ด้วยกัน พวกเขาคิดว่า ชีวาคือรูปแบบหนึ่งของขางก้า ผู้ศรัทธาไม่รู้จักอาชีพ

ของผู้ที่ตนกราบไหว้บูชา เพราะแม้แต่คนแรกที่กลายเป็นผู้ศรัทธานั้นก็ยังไม่รู้เลย นี่คือ เรื่องของการกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วจากนั้นก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกเข้าใจว่า เราเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา และเราก็คือ ผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาในเวลาต่อมา ชีวาคือ ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด แต่ท่านลูกแสดงไว้ในวัด บราห์มา วิษณุและชางก้า ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อนยังมีบทบาทด้วยเช่นกัน เพราะพวกเขาต้องมาอย่างแน่นอน ชีวายังต้องมาด้วยเช่นกัน แต่ชางก้าไม่มีความจำเป็นที่จะมาที่นี่ แม้แต่ถนนพวกเขาก็ยังตั้งชื่อว่า ‘ตรีมูรติ มรรค’ พวกเขาจึงทำแสดมปีตรีมูรติขึ้นมามากด้วย แต่พวกเขาแสดงให้เห็นสิ่งใดในแสดมปีนั้น ได้ภาพนั้นพวกเขาเขียนไว้ว่า ชัยชนะสำหรับสัจจะ สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้ใส่ชื่อหรือร่องรอยใดๆของชีวา ไม่ควรเขียนว่า “ชัยชนะสำหรับสัจจะ” ไว้ได้ภาพสัตว์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นสัจจะ ผู้ที่ถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริง และทำให้เราได้รับชัยชนะ ท่านอธิบายทุกสิ่งชัดเจนมาก ลูกกำลังเป็นนายผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ หากมูรลิตั้งหมุดลูกเก็บไว้ตั้งแต่ที่ลูกเริ่มฟังความรู้ มูรลิจะเต็มทั้งอาคาร ลูกจะต้องใช้กระดาษจำนวนมากมาย และจะต้องใช้มากขึ้นไปอีก แน่หนอนว่ามูรลิจะถูกส่งไปให้ลูกๆ สำเนาถูกทำขึ้นมาจำนวนมาก ต้นไม้นี้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ลูกๆเข้าใจว่า พายุมากมายของมายาจะมา จงเอาลูกปิดใส่ปาก และมายาก็จะทำอะไรไม่ได้ การจดจำบาบาเป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย นั่นคือ ดวงวิญญาณ นั่น ดวงวิญญาณพูดว่า ศาสนาดั้งเดิมของฉันคือ ความสงบ เราทุกคนคือ ชาวต่างชาติที่มาสู่ดินแดนของมายา มีเพลงร้องว่า โอ ผู้อาศัยแห่งดินแดนไกลโพ้น! ทุกดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยแห่งดินแดนไกลโพ้น ลูกมาเพื่อรับรู้ ว่า เวลานี้ลูกอยู่ในต่างแดนต่างชาติอย่างแน่นอน ลูกมาจากดินแดนอันแสนไกลโพ้นที่ถูกเรียกว่า ดินแดนที่ไร้ตัวตน มีผู้คนจำนวนมากมายในโลกนี้ ลูกเข้าใจว่า ลูกทุกคนคือ ชาวต่างชาติ ผู้ศรัทธาในหนทางของการกราบไหว้บูชาจากพระเจ้า ผู้ศรัทธาต้องการให้พระเจ้ามา ท่านจะทำสิ่งใดเมื่อท่านมา ลูกเข้าใจว่า บาบามาจากอาณาเขตสูงสุด ท่านพูดว่า พ่อต้องเปลี่ยนโลกยุคหลักที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นโลกบริสุทธิ์แห่งสวรรค์ ไม่ใช่มนุษย์ที่กำลังสอนลูก มนุษย์ไม่อาจนำการหลุดพ้นในชีวิตมาให้ตนเองหรือประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ผู้อื่นได้ เวลานี้การละเล่นกำลังจะถึงจุดจบ เวลาสุดท้ายนักแสดงทั้งหมดต้องมาปรากฏตัว สิ่งนี้ยังถูกอ้างถึงในกิตะด้วยเช่นกัน นอกจากสิ่งนั้นแล้ว แทนที่จะเขียนว่า ชีพบาบา พวกเขากลับเขียนว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” กฤษณะคือ เจ้าชายคนแรก ผู้คนคิดว่า กฤษณะเป็นผู้ที่สอนราชาโยคะ อย่างไรก็ตาม เวลานี้ลูกเข้าใจว่า เจ้าผู้ไร้เดียงสา คือผู้ที่สอนราชาโยคะ และท่านมาแล้ว พวกเขาใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้ถูกเรียกว่า เจ้าผู้ไร้เดียงสา ผู้คนกล่าวหากฤษณะ จริงๆ แล้ว พวกเขาไม่ได้กล่าวหากฤษณะ แต่กล่าวหาพ่อ ก่อนหน้านั้น ดาต้าไม่เคยถูกกล่าวหาในเรื่องใด แต่หลังจากที่พ่อมาจึงมีการกล่าวหาเกิดขึ้น ขณะที่เขาเคลื่อนไหวไป นักเดินทางผู้หนึ่งเข้ามาในเขา และดุสึนับแต่นั้นเป็นต้นมา มีข้อกล่าวหามากมายเพียงใด! การร้ายรำและเกมทั้งหมดนั้นคือ เกมของผู้เดียว นั้น ท่านคือ ผู้ที่ทำให้ลูกสนุกสนาน ลูกเข้าใจว่า ลูกได้พบบาบาแล้ว และกำลังเต็มเต็มอารมณ์ด้วยอัฏฐมณี ความรู้ของคัมภีร์ไม่ใช่อัฏฐมณี อัฏฐมณีเหล่านี้คือ ความรู้ อัฏฐมณีแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูป เวลานี้มนุษย์ทั้งหลายขวางกั้นกันอยู่เรื่อยๆ ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน พ่อมาเปลี่ยนสติปัญญาที่เป็นหินของลูกให้เป็นเทพปัญญา ท่านเปลี่ยนคาปริสถาน (สุสาน) ให้เป็นปารีสสถาน (ดินแดนของเทวดานางฟ้า) ความตายมาที่นี่ช้าแล้วช้าเล่าและฝังผู้คนไว้ในสุสาน สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น เช่นที่งูลอกคราบและมีหนังใหม่ ในท่านองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่ร่างเก่าแล้วไปปรับร่างใหม่ บาบาให้ตัวอย่างนี้ที่นี้ ชันยาสซีใช้ตัวอย่างนี้เพื่อวัตถุประสงค์ของตนเอง พวกเขาเชื่อว่า ฟองหลอมรวมเข้าไปในมหาสมุทร บางคนพูดว่า แสงหลอมรวมเข้าไปในแสง มีความคิดเห็นมากมาย เวลานี้ลูกได้รับคำสั่งเดียวที่ต้องทำ บาบาพูดว่า ลูกร้องหาพ่อมาชาติแล้วชาติเล่า แต่พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกร้องหาอย่างมากด้วยการพูดว่า ฉันคือทาสของท่าน! พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากการเป็นทาส ลูกกลายเป็นของมายา พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากสิ่งนั้น ลูกรู้ว่า ลูกกราบไหว้บูชามากมายแล้ว เวลานี้พ่อมาเพื่อให้ผลของการกราบไหว้บูชาให้แก่ลูกๆ เวลานั้นบทบาทของการกราบไหว้บูชาได้สิ้นสุดลงแล้ว มีความรู้ การกราบไหว้บูชา และการวางเฉย มีการวางเฉย 2 ประเภท การวางเฉยของชันยาสซีคือ การทิ้งบ้านเรือนและครอบครัว ลูกมีการวางเฉยต่อโลกเก่าทั้งหมด ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกเผา จะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ สมบัติของบางคนจะถูกฝัง และเวลานั้นจะมีขโมยจับปล้น เมื่อเครื่องบินตกหรือไฟไหม้ โจรขโมยจะไปที่นั่น ผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณนั้นยังจะปล้นขโมยด้วยเช่นกัน พวกเขามีเวลาพอก่อนที่ตำรวจจะมาถึง แน่หนอนว่าการทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น โลกนี้ใหญ่โตเหลือเกิน ลูกเข้าใจว่า อเมริกา ฯลฯ ยังคงมีความมอสังการของความสุข เพราะชาวคริสต์เดียนั้นมาในภายหลัง บทบาทแห่งความสุขของพวกเขาปรากฏในเวลานี้ พวกเขามีความกล้าหาญมาก พวกเขาเดินทางไปยังดวงจันทร์และดวงดาว พวกเขาไม่ไปยังดวงอาทิตย์ เพราะรู้ว่าดวงอาทิตย์จะเผาเผาพวกเขา พวกเขาพยายามที่จะไปยังดวงจันทร์และดวงดาว เพื่อที่จะครอบครองดินแดน เพราะพวกเขาได้ยินคำว่า ‘สุริยวงศ์’ และ ‘จันทรวงศ์’ จึงคิดว่าบางทีอาจจะมีโลกอยู่ที่นี่ ชาวญี่ปุ่นเรียกตนเองว่า ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์ บางคนเรียกตนเองเป็นสิ่งหนึ่งและบางคนก็เรียกตนเองว่าเป็นบางสิ่ง เวลานี้ลูกเข้าใจว่า แน่หนอนว่าบาร์ตเคยเป็นสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ ไม่เคยมีดินแดนอื่นใดสูงส่งมากกว่าดินแดนนี้

ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีสิ่งใดที่เปลี่ยนแปลงได้ นี่คือ สิ่งที่คุณต้องเข้าใจ เมื่อคุณนั่งอยู่ในความสงบ ลูกควรนั่งอยู่ในสำนักของศาสนาดั้งเดิมของตนเสมอ คุณต้องจดจำพ่อ คุณไม่ต้องเข้าป่าเพื่อหาความสงบ ลูกอธิบายให้แก่ผู้ใดก็ตามที่มาว่า ความสงบคือ สร้อยที่อยู่รอบคอท่าน แล้วท่านจะไปแสวงหาที่ใดเล่า ดวงวิญญาณพูดว่า ศาสนาดั้งเดิมของฉันคือ ความสงบ จากนั้นเมื่อฉันเข้ามาในร่างกายที่นี้ ฉันจึงพูดได้ การละเล่นไม่อาจถูกแสดงในความเงียบได้ ก่อนหน้านั้น ภาพยนตร์เป็นหนังเงียบ ทุกสิ่งในอาณาเขตละเอียดอ่อนคือ ‘ภาพยนตร์’ เช่นกัน ไม่มีเสียงออกมา เวลานั้นสิ่งใดที่พวกเขา (ผู้ที่เข้ามาชม) เข้าใจในวงจรที่แล้ว พวกเขาจะมาถ่ายทอดสิ่งนั้น นั่นไม่ใช่เรื่องใหม่ ละครทั้งเรื่องนี้ทำให้เรารายรา ผ่าน 84 ชาติเกิด ละครนี้เป็นนิรันดร์ ทุกคนรับร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ชีพบาบา กำลังพูดสิ่งนี้ ท่านพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณว่า จงจดจำพ่อผู้เดียว บราห์มาผู้นี้ไม่ได้พูดว่า จงจดจำฉันผู้เดียว เรื่องราวเหล่านี้ลึกลับเหลือเกิน! ผู้นี้พูดว่า พ่อยังต้องจดจำผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน พ่อคือ แม่น้ำพรหมบุตร การพบกันนั้นเกิดขึ้นระหว่าง แม่น้ำพรหมบุตรกับมหาสมุทร ไม่มีการพบปะกันระหว่างแม่น้ำสรัสวดีกับมหาสมุทร มีเพียงการพบปะเดียวนี้เท่านั้นที่เกิดขึ้น เมล็ดที่ใหญ่โตเกิดขึ้นในกัลกัตตาในการบรรจบกันของแม่น้ำพรหมบุตรและมหาสมุทร มีพรหมบุตรเพียงสายเดียว และการพบปะนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น การพบปะนี้ยังเกิดขึ้นที่นี้ด้วยเช่นกัน หากไม่มีมหาสมุทรก็ไม่อาจเรียกว่า เป็นเมลา ที่ใดก็ตามที่มาผ่านไปนั้นมีการพบปะกันของแม่น้ำเกิดขึ้น การพบปะนี้เกิดขึ้นระหว่างมหาสมุทรกับแม่น้ำพรหมบุตร ลูกเข้าใจสิ่งนี้ได้เอง ถ้าลูกไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ ขอให้คิดว่า มหาสมุทรนี้มีชีวิตอย่างไร และมหาสมุทรนั้นไร้ชีวิตอย่างไร แม่น้ำทุกสายไหลออกมาจากมหาสมุทร นี่คือ การพบปะที่เป็นสิริมงคล บาบาสวดแล้วข้าเล่าว่า จงจดจำพ่อผู้เดียว! ลูกยังบอกผู้อื่นอีกด้วยว่า จงจดจำพ่อ ลูกไม่อาจพูดได้ว่า ลูกๆ เอ๋ย จงจดจำฉันผู้เดียว บาบาสวดผ่านผู้นี้ได้ว่า ลูกๆ จงจดจำพ่อผู้เดียว ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นส่วนตัว ลูกพูดว่า ชีพบาบาพูดว่า จงจดจำพ่อ! บอกทุกคนว่า จงจดจำพ่อ แล้วความจิตสุดท้ายของคุณจะนำคุณไปสู่จุดหมายปลายทางของคุณ ความตายต้องมาหาทุกคน ดุส! กำลังเกิดอะไรขึ้นในเวลานี้! อเมริกา ฯลฯ กว้างใหญ่เหลือเกิน ต่อมาบอมเบย์แห่งนี้ ฯลฯ ก็จะหายไป จะเหลือผู้คนอยู่จำนวนเล็กน้อย เวลานั้นมีผู้คนจำนวนนับล้านที่ถูกปกครอง ที่นั่นจะมีผู้คนจำนวนเพียงเล็กน้อยในตอนแรกเริ่ม แล้วผู้อื่นจะมาอย่างต่อเนื่องในภายหลัง พ่อเคยอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่ามายาทรงพลังมาก เธอจะขัดขวางลูกจากการจดจำระลึกถึง และจะสร้างอุปสรรคขึ้นอย่างต่อเนื่อง เธอจะทำให้ลูกเบือนหน้าหนีไปจากบาบา อย่างไรก็ตาม ลูกต้องเพียรพยายามอย่างเต็มที่ และกลายเป็นมหาวิระที่แข็งแกร่ง ลูกควรมีโยคะให้มากจนกระทั่งมายาไม่อาจเขย่าลูกได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงทำให้ตนเองมั่นคงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมแห่งความสงบของลูก เพื่อที่จะปลอดภัยจากมายา จงใส่ลูกปิดไว้ในปาก

2. จงมีการวางแผนอันไร้ขีดจำกัดต่อโลกเก่า ก่อนที่จะมีการทำลายล้าง จงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีค่า

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด ด้วยการเปลี่ยนสิ่งทางโลกให้เป็นทางจิต และทำให้บ้านของลูกเป็นวัด ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงทำให้บรรยากาศในบ้านเป็นเช่นที่ที่ไม่มีสิ่งใดเป็นเรื่องทางโลกที่นั่น ขอให้ใครก็ตามที่มามีประสบการณ์ของความเป็นจิตวิญญาณ ไม่ใช่ทางโลก นั่นคือ บ้านของลูก ไม่ใช่บ้านธรรมดาทั่วไป แต่เป็นวัด สิ่งนี้เป็นรูปแบบในทางปฏิบัติในงานรับใช้ของผู้ที่อยู่ในการครองเรือนที่บริสุทธิ์ จงให้ทั้งสถานที่และบรรยากาศทำงานรับใช้ เช่นที่บรรยากาศของวัดดึงดูดทุกคน ในทำนองเดียวกัน ขอให้กลิ่นหอมของความบริสุทธิ์ภายในบ้านของลูก และกลิ่นหอมนั้นจะกระจายไปทั่วทุกหนแห่งโดยอัตโนมัติ และดึงดูดทุกคนเข้ามา

คติพจน์: จงเพ่งรวมจิตใจและสติปัญญาด้วยความมุ่งมั่น และจบสิ้นความอ่อนแอ แล้วลูกก็จะถูกเรียกว่า โยคีที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***